2014-10-18

Manipulatie, Focus en Jezus - Deel 1

Dag allemaal,
Chris heeft een gemotoriseerde rolstoel waarin hij in de buurt rondrijdt, de buren begroet, de kinderen, en een voorturende conversatie heeft en commentaar geeft over alles wat hij ziet.

Met als gevolg dat het grindpad bij ons in de buurt waar hij op rijdt, op een zigzag lijkt, afhankelijk van waar zijn focus op dat moment is – een eekhoorn die vanuit een boom naar hem babbelt, en daar gaat hij, om met hem te kletsen. “Hallo ondeugende eekhoorn, wat ben je aan het doen?” vraagt hij, in zichzelf grinnikend. Dan blaft ‘Shadow’ naar hem, de grote zwarte schnauzer van onze buren en hup, daar gaat hij weer, op weg naar de hond. “Hallo Shadow, ik kom eraan, ik kom eraan.” Daarna zigzaggen we verder de buurt in, langs de oprit van de buren – hij rijdt, ik loop! Het is ongeveer 400 meter van ons huis naar de brievenbus aan de rand van onze buurt, wat meteen het punt is waar we weer omkeren. En dat doen we dan zo’n 1 – 1 1/2 uur lang, heen en weer, heen en weer.

Toen Barb en ik het hadden over de laatste rage die de aandacht van christenen heeft, Het Geheimenis van de Shemitah (waar ik van genoot), stelde ik deze vraag: “Ik vraag me af hoeveel christenen door hebben dat ze gemanipuleerd worden?”

Zij vroeg wat ik daarmee bedoelde, en ik antwoordde dat het ‘Christelijke’ bedrijfssysteem dingen naar voren schuift, zodat telkens als het ene hete onderwerp af begint te koelen, er wel weer iets ander is dat naar voren geschoven wordt, zodat het lichaam van Christus zigzagt van het ene ‘hit’ boek, onderwijs, gebeurtenis of film, naar de volgende, in een nooit eindigende parade.
Sommige daarvan zijn opzettelijk, andere hebben een geest daaraan verbonden. Een groot deel van het lichaam van Christus gaat van de ene ‘rage’ of ‘hit’ naar de volgende, zoals Chris als hij in de buurt aan het zigzaggen is.

Dit gedrag zie je niet in het Nieuwe Testament, noch wordt het onderwezen door diens schrijvers
Barb en ik kennen de Heer sinds midden jaren ’70, en ons hele leven hebben we zigzag christenen gezien. Toen ik een tiener was wilde mijn moeder dat ik een boek (niet christelijk) zou lezen van Jonathan Livingstone Seagull, en daarvoor of daarna (weet ik niet precies meer) stond ze erop dat ik ‘Wedergeboren’ zou lezen, geschreven door Chuck Colson. Daarna was het ‘From Goo to You by Way of the Zoo’ door Harold Hill, wat ik een grappig en onderhoudend boek vond. Toen “Zij spreken met Andere Tongen” van John Sherill, enzovoorts.

Maar in plaats van vooruit te gaan, vanaf de zeventiger jaren, laten we eens vanaf het heden teruggaan. Hier zijn er een paar: Het Geheimenis van de Shemitah, Daarvoor ‘De Vier Bloedmanen.’ Daarvoor ‘De Hemel is Echt,’ en we hadden nog ‘De Harbinger’, de ‘Left Behind’ serie…verder terug: het Gebed van Jabez…en je hebt een idee. Velen van jullie kunnen de stippels invullen, omdat jullie het patroon ook gezien hebben.

Er waren niet alleen de boeken en films, maar ook de ‘uitstortingen’ en de daaraan gerelateerde predikers en het onderwijs dat daarbij hoorde, of wat tenminste tijdelijk hoorde bij die cultuur. Er was een tijd dat men engelen namen gaf, men naar de hemel dacht te kunnen gaan wanneer men dat wilde, de open hemelen, er was persoonlijke profetie, het bloed pleiten, goudstof, veren, onderwijs over bevrijding dat aan demonen gerelateerd was, innerlijke genezing, de ‘apostelen’, ‘profeten’, ‘bisschoppen’ met naam bordjes, betalen voor persoonlijke profetie, en nog verder terug zag je de ‘name it claim it,’ snel rijk worden, de 100-voudige vergoeding, enzovoorts…

De Heer zegt FOCUS!
Vorige week vertelde ik dat de Heer dit jaar al 4 keer tegen mij gezegd heeft dat het nu het seizoen voor het lichaam van Christus is om te weten waar we bij horen. Dat wil zeggen dat dit een seizoen is in de Geest om onze aandacht te focussen, onze investeringen in geld en tijd te beperken tot de belangrijke zaken – de mensen waar we gemeenschap mee hebben, die op dezelfde geestelijke golflengte zitten, en dat we ophouden met het zigzaggen naar de vele christelijke nieuwe dingen die schreeuwen om onze aandacht.

Ik hou ervan in de tegenwoordigheid van de Heer te zijn. maar ik heb Zijn tegenwoordigheid nooit nagejaagd, noch gevoeld dat te moeten doen. Hij woont in mij, wat wil ik nog meer? Zijn uitstorting is allereerst in mij dus waarom zou ik de nieuwste christelijke superster achterna lopen? Er is echter een stroom in het lichaam van Christus dat massaal naar de nieuwste 'uitstorting' gaat, sommigen leven van event naar event, de geestelijke hoogtepunten, om vervolgens naar huis terug te gaan, naar het echte leven, wat dan geestelijke dieptepunten zijn voor hen.

Ik hou van geheimenissen, begrijp me niet verkeerd. Ik vind het geweldig dat er zoveel symbolen en tekenen in het Woord zijn die spreken over geestelijke geheimen. Maar er is een stroom in het lichaam van Christus dat dit hun focus maakt, het vinden van diepe mysteries of wereld gebeurtenissen die verbonden worden aan de Schrift om zo de toekomst te voorspellen. Men zoekt naar een sleutel om de datum voor de opname te ontsleutelen of wanneer de derde wereldoorlog begint, of een invasie van Israel.

De geest van angst – dit is belangrijk!
Wat waarschijnlijk op dit moment de meeste aandacht krijgt van het lichaam van Christus, is niet één of ander boek, onderwijs of film. Het is de geest van angst. Eigenlijk is het een geest van angst die velen motiveert om mentale en emotionele energie te stoppen in al deze dingen. Vermomd in geestelijkheid, maar de waarheid is dat men deze dingen achterna jaagt omdat men bang is voor de toekomst.

Men is bang dat hun levensstijl zal veranderen. Men is bang dat geld zal falen, dat men achter blijft en door de grote Verdrukking zal moeten gaan, of men is bang voor vervolging, of voor zware tijden. Eigenlijk is men zo bang omdat men Hem niet goed genoeg kent om in Zijn tegenwoordigheid te zijn, waar geen angst is, alleen liefde, vrede en zekerheid. Zij gaan om met de geest van angst en zorgen over de toekomst, door achter iedere rage aan te lopen, in plaats van alleen te zijn met Hem die in hen woont.

Pas op voor de geest van angst die verbonden is aan Christelijk onderwijs, boeken en 'uitstortingen/gebeurtenissen.'

De kenmerken van kinderen
"We zullen dan niet langer als **kinderen** zijn, die zomaar van gedachten veranderen. Als ze dit horen, geloven ze dit. Als ze dat horen, geloven ze dat. Als men het een beetje handig aanpakt, kan men ze van alles wijsmaken." Nee, dan zullen we vol liefde achter de waarheid aangaan en alleen doen en zeggen wat waar is….Door Hem wordt het lichaam prachtig samengevoegd; en elk deel helpt de andere delen naar vermogen, zodat het hele lichaam groeit; het is gezond en vol liefde."
Efeze 4:14-16 Het Levende Woord Vertaling

De meeste vertalingen vertalen 'kinderen'(Grieks: nepios) 'babies'. Een meer letterlijke vertaling van 'wind van leer'(NBG) zou zijn 'door de golven gegooid en gedwarreld door iedere nieuwe wind van onderwijs.'
'Men kan ze van alles wijsmaken' is het Griekse woord 'cubos', wat het woord is voor dobbelsteen en het refereert aan het rollen van de dobbelsteen in een spel met de kans anderen in het spel te misleiden en te manipuleren. De rest van de zin in het Grieks is 'panourgia' en betekent letterlijk 'mannen die er niet voor terugdeinzen iets te doen.'

Dus wij als het lichaam van Christus moeten geen babies of jonge kinderen blijven, die van de ene naar de andere gladde presentatie rennen, want dit is eigenlijk misleiding, gehuld in christelijke geestelijkheid. Het zorgt ervoor dat onze geestelijke levens zijn als die golven die bij een storm heen en weer geslagen worden.

Wij moeten opgroeien in Christus, ons focussen op dit ene doel: Als Hem te zijn. Laat iedere afleiding vallen wat afleidt van dit doel. Wordt volwassen, lichaam van Christus! Laat je niet meer afleiden door de manipulators. Wordt afgeleid door Hem en betaal de prijs te leren hoe je in Zijn tegenwoordigheid kunt zijn, om de discipline, de levensstijl van Hem te hebben – de zachtmoedige en nederig van hart Dienstknecht van allen – wij moeten worden als Hem!

Ken je Hem?

Vele christenen kennen de Heer niet echt. Ze hebben weet VAN Hem, hebben gehoord OVER Hem. Ze hebben gezamenlijke ervaringen van Zijn tegenwoordigheid in sommige diensten. Ze kennen sommige principes van Zijn koninkrijk. Maar men kent Hem niet goed genoeg om NIET bevreesd te zijn, ook al kennen sommigen Hem als decennia lang. Of men heeft nooit geleerd hun gedachten en emoties onder controle te hebben en te disciplineren en ze gevangen te nemen, onderworpen aan Zijn Aanwezigheid in hun geest.

Met als gevolg dat men zigzagt in hun geestelijke focus, zoals Chris in de buurt zigzagt. Zoals de Heer in februari 2001 tegen mij zei: “Zie wat Ik zie, mensen die heen en weer rennen, naar deze en die bijeenkomst, op zoek naar het spectaculaire en die denken dat DAT bovennatuurlijk is, terwijl ze het bovennatuurlijke werk in hun midden missen, zelfs in hun eigen hart, want het proces van discipelschap IS bovennatuurlijk.”

Deze serie is profetisch van aard en is wat Hij zegt over volwassen worden in plaats van heen en weer te rennen. Dit gaat over hoe we opgroeien en Hem werkelijk kunnen leren kennen.
Volgende week meer, tot dan,
Zegen,
John Fenn
Cwowi.org
Mail naar: cwowi@aol.com

2014-10-25

Focus & Jezus – Deel 2

Dag allemaal,
Een paar maanden geleden gebeurde er iets wat mij wakker schudde. Dat was toen de kapster, die mijn haar al jaren knipt, met een uitgestreken gezicht ineens vroeg, na mijn haar gedaan te hebben: “Wilt u ook dat ik uw wenkbrauwen bijknip?”

Haar vraag kwam als een donderslag bij heldere hemel. Ik wist even niet of ik beledigd moest zijn of dat ik eraan moest gaan geloven dat mijn lichaam ouder wordt. Niemand had mij ooit gevraagd mijn wenkbrauwen in model te brengen. Zelfs Barb niet. Misschien een paar neus-en oorharen, ok, tenslotte ben ik al 16 jaar voorbij de 40.

Ik heb een eind gelopen op het pad der haar volwassenheid! Toen Barb en ik verkering hadden, vroeg ze mij of ik dacht dat ik, tegen de tijd dat we zouden gaan trouwen, bakkebaarden en meer dan 3 borstharen zou hebben! Ik heb niet alleen bakkebaarden, ik heb een heel bos op mijn borst en de ‘bladeren’ kleuren met het seizoen mee – grijs.

Het ergste was nog, dat ik geen idee had dat ze bijgeknipt moesten worden!

En dit lijkt op het lichaam van Christus??? Hoe dan?
Het bewijs dat we eeuwig zijn, is dat we ons van binnen hetzelfde voelen als toen we nog tieners waren. Ons lichaam verandert om ons heen, maar wij voelen ons hetzelfde, wat bewijst dat we deze lichamen niet nodig hebben om eeuwig te leven, en dat de kwestie slechts te maken heeft met bestemming. Als ik in de spiegel kijk, lijkt het voor mij of ik naar dezelfde 17 jarige jongen kijk die ik altijd geweest ben, maar de reflectie is in de loop der jaren veranderd. Omdat we eeuwig zijn, zullen we voor altijd leven, maar wij kunnen ervoor kiezen hoe volwassen we zijn als we het volgende leven binnengaan.

Baby’s zijn op zichzelf gericht en makkelijk af te leiden.
Als ze onrustig gaan worden, pakken we onze sleutels en leiden ze daarmee af en ze zijn voor een paar minuten afgeleid. Maar ook dat verveelt en meer dan eens geven de ouders dan de hele sleutelbos aan het kind, ook al weten ze dat dit niet zo verstandig is, gelet op de bacteriën die ze binnen krijgen. En als dat dan ook weer verveelt, en niets lijkt te helpen, kan het werken een fopspeentje in hun mond te stoppen.

Vorige week haalde ik Efeziërs 4:14 aan. Een kenmerk van geestelijke kinderen is dat ze nu hier en dan daar naartoe gaan; naar iedere ‘wind van leer’ luisteren. Veel christenen grijpen naar die

geestelijke sleutelbos dat een poosje glimmend voor hun neus bungelt, om uiteindelijk die sleutelbos te pakken te krijgen. Men sabbelt er een poosje op, om daarna op zoek te gaan naar iets nieuws, wat hen weer even bezig houdt.

Jammer genoeg wordt de Heer zo hun dienstknecht, want Hij moet telkens opnieuw iets anders aan hen geven om ze mee af te leiden, totdat ze een punt bereiken dat ze volwassen wensen te worden. Dan kan Hij beginnen hen te helpen in hun groei.

Baby's groeien vanzelf tot peuter, en zij worden vanzelf een kind, en een kind groeit vanzelf op tot een tiener, en daarna tot een volwassene. Geestelijk is dat niet zo. Wij kiezen ervoor te groeien, het is niet een proces dat vanzelf plaats vindt, en wij hebben te maken met de veranderingen zoals ze gebeuren. Wij kiezen voor de veranderingen. Wij kiezen ervoor te groeien. Wij kiezen ervoor juiste beslissingen te nemen. Wij kiezen ervoor als Christus te worden, of niet.

Als iemand beslist dat het te moeilijk is wat Jezus van hen vraagt – bijvoorbeeld iemand vergeven, of geen roddel te verspreiden, of zichzelf niet meer met de wereld te bezoedelen, enzovoorts – als dat te moeilijk voor hen is, zal Jezus doen wat Hij kan om hen tegemoet te komen waar ze zijn, maar Hij is dan wel beperkt in wat Hij in hen kan doen.

Focus…
Jaren geleden, toen de Heer mij bezocht, zei Hij dat Hij mij wilde leren hoe Hij mensen onderwijst. Ik was een jonge voorganger en had de Vader om wijsheid gevraagd. Een bevriende voorganger had tegen mij gezegd dat hij geen 'counseling' doet bij leden van zijn gemeente. Hij zei dat hij naar hen wilde luisteren, hen het Woord liet zien en wat het zegt, en dan aan hen vroeg terug te komen nadat ze het Woord gehoorzaamd hadden. Hij zei dat hij zelden iemand terug gezien had.

Maar een andere voorganger bracht uren en uren met mensen door, en vertelde mij in vertrouwen dat hij opgebrand was, omdat de mensen over het algemeen hun hart wilden luchten of een schouder wilden hebben om op uit te huilen, of wilden uitleggen waarom ze deden wat ze deden, in plaats van serieuze antwoorden op hun vragen te ontvangen.

Op een dag toen ik de Heer aan het aanbidden was, kwam Hij en zei dat Hij mij wilde leren hoe Hij mensen onderwijst, en dat zou veel vragen beantwoorden die ik de Vader gevraagd had. Hij sprak over geestelijke groei, wat ongeveer 30 minuten duurde. Hier een paar dingen die Hij vertelde:

Hij begon met het vertellen van de gebeurtenissen in Johannes 3 & 4
"Weet je nog, dat Johannes mensen doopte en dat de Farizeeën gehoord hadden dat Ik meer doopte dan hem? Toen ik dit vernam, verliet Ik Judea en ging naar Samaria, op Mijn weg naar Galilea. Weet je waarom Ik dat deed?"

Ik zei: "De tekst zegt dat U door Samaria moest gaan om in Galilea te komen, maar waarom koos U speciaal deze route?" Hij antwoordde: "Omdat Ik wist dat zij (de Farizeeën) Mij niet naar Samaria zouden volgen. Ik gebruikte hun vooroordeel als een filter, want als hun harten werkelijk berouwvol waren, zouden ze er geen probleem mee hebben gehad Mij te volgen naar Samaria. Maar zij weigerden zich te onderwerpen aan Johannes doop van bekering en wilden bekering overslaan en wel naar Mijn doop gaan, en dat kon Ik niet toestaan. Dus ging Ik weg. Leer dit: ik laat mensen niet in diepere dingen groeien tot en tenzij ze eerst gegroeid zijn in wat vóór hen ligt."

"Vaak breng Ik de geheimen van iemands hart naar boven, zodat zij die dingen aanpakken, en zoals met de filter van Samaria, kunnen ze Mij niet in de diepere dingen volgen tot en tenzij zij die dingen aanpakken wat Ik op dat moment van hen vraag, zoals de Farizeeën Johannes doop van bekering moesten accepteren voordat ze verder konden gaan in Mij. En zoals de meesten van hen, maakt niet iedereen de keus in Mij te groeien door de zaken in hun hart aan te pakken."

Hij ging hier wat op door en zei toen: "Een voorbeeld. Vaak vertel Ik iemand iets dat bedoeld is tussen ons tweeën te blijven. Wat je 'slaapkamer geheimen' zou kunnen noemen, en niet bedoeld is buiten de slaapkamer. Ik vertel hen iets dat bedoeld is tussen ons te blijven, maar dan bellen ze hun vrienden en vertellen wat Ik gezegd heb, of misschien dat tijdens een lunch met een vriend gedeeld wordt iets wat ik als intiem beschouw en dat tussen ons zou moeten blijven. Dus hebben ze laten zien dat ze dat niveau van intimiteit niet waardig zijn, en stop Ik voor een seizoen (op die manier) met hen

te spreken…en geef hen zo de kans erachter te komen waarom hun geest gegriefd was toen zij dit deelden met anderen, wat hen in de war brengt, omdat ze weten dat het van Mij was, en niet begrijpen waarom hun geest gegriefd was. Dat is de reden."

"En zij vragen zich een tijdje af waarom Ik niet meer zo intiem met hen spreek, al deel Ik natuurlijk nog wel andere dingen met hen. Maar weinigen willen ontdekken waarom dit zo is, wat laat zien hoe ze Mij waarderen en de intimiteit met Mij, of het gebrek daaraan.
Weet dat Ik zei dat de waarde die je geeft aan wat je hoort, de maat is hoe het terugkomt naar jou*. Als iemand niet waardeert wat wij samen hebben, maar het te grabbel gooit door het met anderen te delen, laat men Mij zien hoe weinig ze hun plek in Mij waarderen en onze tijd met elkaar." (Op dit punt welden er tranen op in Zijn ogen, wat de passie waarmee Hij sprak weergaf.) * Marcus 4:24-25)

Ik was verbijsterd. Tot dan had ik nooit overwogen dat Hij werkelijk dezelfde is, gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid. Dat Hij moeilijke gelijkenissen gebruikt en de vooringenomenheid van ons hart naar boven brengt, omdat Hij wil dat we teruggaan en leren wat we de eerste keer niet geleerd hebben – meestal is het niet de duivel die zaken naar boven brengt en ons daarmee bestookt, zoals wij denken, vaak is het de Heer die wil dat wij ons hart onder ogen zien en verder gaan in Hem, en Hij laat ons niet verder gaan totdat we onze les geleerd hebben. Ik zat sprakeloos.

Hij had net Zijn hart voor mij geopend en een emotie laten zien dat mij volkomen overrompelde. Ik had niet gedacht dat hij zo….menselijk….was. Het feit dat Hij intieme dingen deelt met mij en dat doet met anderen in het lichaam van Christus, en dan zo teleurgesteld is als we dat doorvertellen aan anderen, wat bedoeld was tussen Hem en ons te blijven, EN wetend dat dit voorturend gebeurd….was overweldigend.

Er viel een stilte tussen ons, wat minuten lang leek. Ik staarde naar Hem en Hij naar mij. Een deel van mij wilde Hem omarmen, een ander deel wilde voor Zijn voeten neervallen en spijt betuigen. Zelfs nu, als ik hierover vertel, wat ik nog nooit ergens gedaan heb, zeker niet het hele gebeuren van begin tot eind (en zal dat ook niet doen, dus vraag het niet), ook als is het een onderdeel, het gewicht ervan drukt op mij.

Hij houdt zo veel van ons en is voor de lange termijn in deze relatie. Efeziërs 2:7 zegt dat de Vader ons in de komende eeuwen de rijkdom van Zijn liefde voor ons zal tonen. Is het niet tijd dat we ons op Hem richten?
Volgende week meer over bovenstaande visitatie.
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2014-11-01

Focus & Jezus – Deel 3

Dag allemaal,
Toen één van onze zonen zijn toekomstige vrouw onze familiefoto's liet zien, pauzeerde hij bij een foto van een 19 jarig meisje in een rode bikini, dat kniehoog in de branding van het strand in Miami stond. "Wow, dat is een stuk! Wie is dat? En waarom is haar foto in ons familiealbum?" vroeg hij.

Barb, die over hun schouders meekeek, en uitleg gaf bij de foto's die ze zagen, zei: "Herken je haar niet, zoon?" Zoon: "Nee, wie is dat?" Barb: "Dat is je moeder, zoon! Ik ben het."

Hij barstte uit: "oooh…jakkie! Ik voel me vies! (hij maakte gebaren alsof hij zijn ogen en tong wilde uitkrabben) Ik heb mijn moeder net een stuk genoemd! Oooh jakkie…" en ze barstten allemaal in lachen uit. Toen, vanuit een onschuld dat alleen van een jong iemand kan komen die geen angst voor de dood heeft, vroeg hij zijn moeder: "Wat is er gebeurd?"

Zijn toekomstige vrouw en Barb snakten naar adem en hielden zich in hem iets aan te doen, en Barb antwoordde: "3 zonen! Zo gaat dat, zoon! Drie zonen!"

Meer over dat bezoek van de Heer
Van binnen voelen we ons hetzelfde, maar ons lichaam verandert om onze geest heen, zoals onze zoon dat die dag leerde. En terwijl het lichaam verandert, wat de loop van de natuur is, omdat het van de aarde is, heeft onze geest, die uit de hemel geboren is, focus en vastberadenheid nodig om te groeien in Christus. Petrus zei dat we wedergeboren zijn en als pasgeboren zuigelingen zijn, en hij zegt dat we moeten verlangen naar de melk van het Woord, zodat we zullen opgroeien. Wij bepalen onze groei. (1 Petrus 2:2)

Vorige keer eindigde ik ermee te vertellen hoe de Heer zei dat Hij intieme dingen met ons deelt, en wanneer wij die aan iemand anders doorvertellen, het onze geest bedroeft, en wij ons dan gaan afvragen waarom. Denk niet dat dit altijd diepe geheimen van het hart zijn, want het koninkrijk werkt door openbaring van de Vader, dus zelfs iets eenvoudigs wat geopenbaard wordt aan ons, en wat bedoeld is in het hart te blijven, maar openlijk gedeeld wordt, zal de heilige Geest bedroeven, en tevens onze geest.

Een voorbeeld: Eens was ik op zoek naar werk en zag ik een advertentie in de krant en wist ogenblikkelijk dat ik die baan had – wij waren net verhuisd van Colorado naar Tulsa. In Colorado was ik een pastor geweest en nu zou ik in de staf van een gemeente in Tulsa komen, maar ik had werk nodig om de tussenperiode te overbruggen. Ik zag die advertentie en wist direct dat die baan voor mij was.

Nog voor ik de sollicitatie deed, vertelde ik iemand dat ik wist dat die baan voor mij was – en mijn geest werd bedroefd, een gegriefd gevoel in mijn geest dat ik onmiddellijk opmerkte. Ik kreeg die baan wel, maar de bedoeling van de Heer om mij dit te vertellen, was om mij de zekerheid te geven dat die baan voor mij was. Het was bedoeld privé te blijven. Toen ik Zijn bedoeling schond, werd mijn geest gegriefd.

Het koninkrijk draait om openbaring van de Vader –
En dat begint met de openbaring dat Jezus de Christus is, en alle andere dingen komen voort uit die openbaring. En bedenk dit – iedere openbaring van de Vader maakt ons meer volwassen in onze geest, als wij dat toestaan, en we groeien als wij daarop reageren en het in ons leven toepassen.

Men haalt vaak de tekst uit Jesaja 28:9-13 aan: 'Wet op wet, eis op eis, hier wat, daar wat', als zijnde wegen waarop de Heer ons onderwijst. Volgen Paulus gaat dit over tongen en hoe we door openbaring vanuit onze geest geleid worden. Paulus haalt deze tekst aan in 1 Korintiërs 14:20-25; hoe persoonlijke tongen persoonlijke openbaring geeft, maar dat profetie bedoeld is voor publieke openbaringen van de geheimen van het hart. (De hele context is: 14:14-25)

Als de Heer ons "wet op wet", "eis op eis" en "hier wat, daar wat" onderwijst, is dat allereerst door persoonlijke openbaring in ons hart, de ene openbaring bouwend op de andere. Als wij daaraan gehoor geven en iedere openbaring gaan toepassen, veranderen onze gedachten en onze levensstijl en dan volgt er meer openbaring. Zoals Jezus zei: "Waardeer wat je hoort, want de waarde die jij het geeft, is de waarde die terug komt naar jou, en hem die heeft, zal meer gegeven worden. En als je negeert wat je hoort, zal het van je afgenomen worden." Marcus 4:24-25

Er was meer in dat bezoek van de Heer: Hij vertelde mij over de gebeurtenissen van Johannes hoofdstuk 6
Mattheüs 14, Marcus 6 en Johannes 6 registreren allemaal dat Jezus op het water liep, nadat Hij een menigte van 5000 mannen plus vrouwen en kinderen gevoed had. Mattheüs schrijft dat Petrus op het water liep, Marcus registreert het feit dat Jezus hen voorbijgelopen zou hebben als zij het niet naar Hem uitgeschreeuwd zouden hebben, en Johannes vertelt wat er gebeurde toen Hij in de boot stapte. "…Terstond bereikte het schip het land, waar zij heengingen." (vers 21). Met andere woorden, Jezus, de 12 en de boot, werden in een oogwenk getransporteerd van halverwege het meer van Galilea, naar de kust.

Velen van degenen die door Jezus gevoed waren, zagen dat Hij Zijn discipelen in de boot wegstuurde en dat Hij de andere kant op ging, naar een berg, om daar te bidden. De verzen 22-25 van Johannes 6 geven weer dat de schare mensen ook in bootjes gingen, het meer over en dat anderen om het

meer heenliepen, naar waar de discipelen aan land gekomen waren. Men was zeer verbaasd toen ze Jezus aan de overkant vonden, en ze vroegen Hem hoe Hij daar gekomen was.

Vers 26 zegt dat Hij hun vraag niet direct beantwoordde, maar een opmerking maakt dat de motieven van hun hart blootlegt: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, gij zoekt Mij niet omdat gij tekenen gezien hebt, maar omdat gij van de broden gegeten hebt en verzadigd zijt.” Dit waren dezelfde mensen van vers 15, die, nadat zij op wonderbaarlijke wijze gevoed waren, Hem met geweld wilden meevoeren om Hem koning te maken. Kun jij je voorstellen wat er gebeurd zou zijn als Hij hen verteld zou hebben dat Hij over het water gelopen was?

Jezus is vandaag dezelfde als Hij toen was, en in het bezoek aan mij vertelde Hij dat het in dit soort situaties is, dat Hij ware motieven wil openbaren aan mensen, om vervolgens te kijken wat zij ermee gaan doen.

Een moderne versie van Johannes 6
Iemand in onze gemeente stond voortdurend rood op de bank, omdat zij van winkelen hield, van uitgaan met vrienden, en niet voor hen wilde onderdoen als zij wel de dingen konden kopen die ze wilden hebben. Zij vroeg mij om het met haar eens te zijn in gebed dat ze gunst bij de bank zou krijgen, zodat de bank de kredietkosten zou laten vallen. Toen ik voorstelde dat ze haar winkelen zou moeten beperken en binnen haar budget moest gaan leven, antwoordde ze dat ze te veel van winkelen hield.

Sommige gebeden die ze deed, waren voor gunst bij de bank, andere waren ‘Heer, geef mij meer geld’. Ze kwam zelfs op een woensdagavond dienst voor gebed naar voren, en wilde dat God haar man extra uren zou laten werken, om zo hun financiën ‘te zegenen’. Dat lees je goed, zij bad dat haar man meer zou gaan werken om haar kooplust te kunnen bekostigen.

Iedere keer dat een winkelier geen creditkaart meer accepteerde van haar, slechts cash, en bij elk argument dat ze met haar man had over geld, openbaarde de Heer het ware probleem, namelijk de lust naar dingen – maar zij wilde dat niet onder ogen zien. In plaats van zich te richten op haar lust en haar trots, wilde ze een groter budget hebben en bleef ze daarvoor bidden, in plaats van haar hart te onderzoeken.

Alle extra kosten aan de bank zag ze als een aanval van de duivel op haar financiën, en ze beschouwde de Heer haar tegenstander, die door haar overtuigd moest worden om haar meer geld te geven. Op geen enkel moment veranderde ze haar focus om onder ogen te zien dat de Heer het toestond dat ze oogstte wat ze gezaaid had, zodat ze iets aan de lust naar dingen kon gaan doen.

Waar is jouw focus?
In Johannes 6, toen Jezus de motieven van de mensen bloot legde door te zeggen dat ze Hem volgden voor wat Hij voor hen kon doen, begon Hij met een gelijkenis, dat moeilijker te begrijpen is dan andere gelijkenissen. Hij zei tegen mij <u>omdat zij niet direct hun motieven onder ogen wilden zien, gebruikte Hij een andere manier om hun focus en motieven bloot te leggen.</u> Hij zei tegen hen dat ze Zijn vlees moesten eten en Zijn bloed drinken, omdat Hij het ware manna is.

Johannes 6:66-68 zegt dat van toen af velen Hem niet langer wilden volgen, hun focus en motieven waren duidelijk geworden en zij kozen ervoor weg te lopen van wat moeilijk is, van groei. Velen bleven echter wel bij Jezus, omdat zij Hem volgden in reinheid, <u>zonder bijbedoelingen, Hem niet dienden om wat Hij voor hen kon doen</u>. Toen Jezus aan hen vroeg of zij ook niet weg wilden gaan, antwoordde Petrus: “Tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods!”

Petrus begreep misschien niet alles, maar hij koos er wel voor te groeien in geloof, en hij stond niet toe dat verwarring zijn focus van Jezus af zou halen. Vergeet niet, dat Petrus de avond hiervoor op het water gelopen had, en begon te zinken toen hij zijn ogen niet meer op Jezus had, maar naar de wind en golven keek. Dit keer was hij niet van plan zich af te laten leiden, maar zijn ogen op Jezus gericht te houden.
Ik zie dat mijn ruimte erop zit – de volgende week meer over het bezoek van de Heer.
Zegen!

John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2014-11-08

Focus & Jezus – Deel 4

Dag allemaal,
Zoals de meeste van de lezers van mijn Weekly Thoughts weten, is onze oudste zoon, Chris, gehandicapt. Hij is met behulp van een spoed keizersnede ter wereld gekomen, en toen bleek dat de navelstreng om zijn hoofd gewikkeld zat. Het gevolg daarvan is dat hij 23 december 35 jaar wordt, maar mentaal nog maar een jaar of 4 is.

Chris is extrovert en heeft een grappig gevoel voor humor. Maar omdat zijn hersens beschadigd zijn, zie je bij hem ook de trekken die zo vaak gevonden worden bij mensen met hersenbeschadiging, ongeacht de oorzaak. Hij houdt niet van verandering van routine, schrikt op van harde geluiden en is gevoelig voor woede uitbarstingen wanneer één van deze dingen gebeuren.

Zijn aandacht afleiden
Iets wat we al vroeg hebben geleerd, is dat we zijn aandacht op iets ander richten. Als we bijvoorbeeld van plan zijn met de auto boodschappen te halen, en de plannen veranderen opeens, kan hij erg boos worden en schreeuwen en soms zelfs iemand of iets slaan. Maar als we dan een nieuw speelgoedje laten zien, of hem wijzen op iets interessants, bijvoorbeeld een trein die voorbij komt, is de boosheid ineens weg, alsof er een schakelknop omgezet is, omdat zijn aandacht afgeleid werd.

Het bezoek van de Heer waar ik je over vertel, en de drie voorbeelden uit de Schrift die de Heer gebruikte om mij te onderwijzen, gaan grotendeel over hoe Hij onze aandacht afleidt van onze bijbedoelingen en afleidingen, naar een puurheid in focus en liefde.

Het laatste voorbeeld in Zijn bezoek
Het eerste voorbeeld dat Hij gebruikte, was uit Johannes 3, waar Hij bewust door Samaria ging, zodat de farizeeërs hem niet zouden volgen, om hun aandacht terug te brengen naar de bediening van Johannes de Doper, wat over bekering ging. Zijn punt was, dat ze niet verder konden gaan in Hem, als ze niet eerst de bekering zouden accepteren die Johannes predikte.

Het tweede voorbeeld dat Hij mij leerde, kwam uit Johannes 6, waar velen die op wonderbaarlijke wijze door Jezus gevoed waren, Hem met geweld mee wilden voeren om Hem koning te maken. Hun bedoelingen werden openbaar gemaakt, te weten dat ze Hem niet wilden volgen om wie Hij was, maar voor de wonderen die Hij voor hen doen kon. Om hun bijbedoelingen openbaar te maken, zodat zij hun hart zouden onderzoeken, moest Hij hen een moeilijk te begrijpen gelijkenis vertellen, namelijk dat ze Zijn vlees moesten eten en Zijn bloed drinken, omdat Hij het ware manna uit de hemel was. Velen verlieten Hem toen, in plaats van hun hart onder ogen te willen zien.

Vandaag vertel ik over het derde voorbeeld dat de Heer gebruikte, wat gaat over de rijke jongeling en zijn gesprek met de Heer, wat we kunnen lezen in Mattheüs 19:16-22.

Zoals het bezoek ging…
Toen de rijke jongeling tot Jezus kwam, vroeg hij: “Goede meester, wat voor goeds moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven?” Als jij of ik dit waren geweest, hadden we de man geantwoord dat hij in Jezus moest gaan geloven. De reden waarom hij Jezus zou willen volgen, zou ons niets uitmaken. Daarna zouden we kunnen zeggen dat ‘iemand zich bekeerd heeft’, omdat wij met hem gebeden hebben.

Maar Jezus antwoordde: “Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan God alleen.” Jezus vroeg hem dit: Omdat je Mij goed noemt en wetend dat niemand goed is dan God alleen, zeg je daarmee dat je mij God noemt?

Dit was de grote vraag die Jezus hem heel direct vroeg, maar de man ontweek de vraag. Wij lezen deze verzen in een paar seconden, niet realiserend dat dit een echt gesprek was, met pauzes aan het eind van de zinnen en een grondig nadenken voor een antwoord gegeven werd.

Toen hij de Heer niet direct antwoord gaf, probeerde de Heer een andere manier om zijn hart bloot te leggen. In de volgende 3 verzen verklaart de man hoe perfect hij was, hoe rechtvaardig, hoe hij alles gedaan had wat het geloof van hem vroeg, niet beseffend dat de Heer hem erin luisde. De conversatie veranderde, en hij werd gedwongen naar zijn eigen hart te kijken: “Als je volmaakt wil zijn, ga heen, verkoop je bezit en geef het aan de armen en je zult een schat in de hemel hebben en kom hier, volg Mij.’

Als hij geloofde dat Jezus God was, zoals hij aan het begin noemde, maar waar hij niet een echt antwoord op gaf, zou hij dit zonder twijfel graag gedaan hebben. Adreas, Petrus, Jacobus, Johannes en Mattheüs hadden dat daarvoor ook gedaan. Maar hij deed dat niet, dus kwam het naar hem terug en naar het hart van hem en waar hij werkelijk van hield. Niet wat zijn op werken gebaseerd geloof liet zien, maar allereerst de motieven waarom hij God wilde.

De focus van de jonge man was allereerst op zichzelf – Wat moet ik doen om het eeuwige leven te hebben? Ik heb al deze geboden gehouden van mijn jeugd af aan. Wat moet ik nog meer doen? Het was een geloof, gebaseerd op ‘mij’.

Zonder hem direct te beschuldigen van zijn liefde voor geld en status, en zonder hem te forceren geconfronteerd te worden met Wie Jezus is, liet de Heer de aandacht weer naar hem terug gaan en dwong hem zo een beslissing te nemen. Toen hij de waarheid in zijn eigen hart ontdekte, ging hij bedroefd weg, en was niet bereid zijn rijkdom op te geven.

Ineens begreep ik, waarom de Heer in het verleden, als ik wanhopig antwoord of geld of een oplossing nodig had, helemaal stil bleef, terwijl Hij mij tegelijkertijd dwong aan sommige gebieden van mijn persoonlijkheid te werken en GEEN antwoord gaf op wat ik een veel dringender nood vond. Hij probeerde mijn aandacht naar iets anders te leiden, naar wat Hij in mijn hart aan het doen was, terwijl ik mij wilde richten op dat beantwoord gebed, dat geld dat nodig was, of de antwoorden die ik moest hebben.

Mijn beurt
Toen de Heer dit vertelde, over de rijke jongeling en hoe Hij zijn focus herleidde naar zijn eigen hart, kon ik het niet nalaten Hem te vragen: “Heer, er is een oude traditie dat zegt dat Barnabas de rijke jongeling is, en dat hij uiteindelijk wel alles verkocht heeft en U ging volgen, zoals we dat zien in Handelingen 4:36-37. Is dat waar?”

Hij was stil, keek mij alleen maar aan. En plotseling, toen ik in Zijn ogen keek, was het alsof ik in een spiegel keek, maar de reflectie die ik zag was niet mijn lichaam, maar mijn motieven waarom ik die vraag stelde. Het eerste wat ik zag was dat ik van trivia houd en van geschiedenis en dat ik dit vroeg omdat ik nieuwsgierig was. Daarna werd er een laag weggetrokken naar het motief achter dat motief, en ik zag dat een deel van mij dit vroeg omdat ik iets wilde weten dat ik niet kon bewijzen door hoofdstuk en vers, maar wel aan de mensen kon vertellen met ‘de Heer zei dat tegen mij’. En een laag daar weer onder, was een hypothetisch beeld van mij dat dit onbelangrijke feitje wilde vertellen aan een groep mensen, niet om hen op te bouwen, maar zodat ik er beter uit zou zien in hun ogen. De zonde was, dat ik dit zou vertellen om er zelf beter van te worden, onder het mom hen hiermee te willen helpen. Ik zag mijn trots en ik verafschuwde mijzelf.

Ik zei: “Het spijt me, Heer” en maakte een aanpassing in mijn hart om mijzelf in de toekomst te checken voordat ik de dingen van Hem zou gaan delen, zodat wanneer ik wél iets zou delen, het waarlijk zou zijn om anderen te helpen en niet voor mijn eigen ego. Er was slechts een seconde nodig om mij te bekeren en mijn hart aan te passen.

En pas toen realiseerde ik mij, dat de 3 voorbeelden die Hij noemde, hoe Hij mensen laat kijken naar hun eigen hart en motieven, precies hetgeen was wat Hij bij mij gedaan had. In dat bezoek van Hem was ik les nummer 4 geworden en was dit een nederig makende ervaring, maar zonder de geringste hint van veroordeling, gewoon een feit, ondergord met Absolute onconditionele liefde.

Die dag zag ik Hem als het Levende Woord van God, die de gedachten en bedoelingen van ons hart bekritiseert en schift, en voor Wiens ogen alles open en ontbloot ligt. (Hebreeën 4:12,13)

En ineens glimlachte Hij en zei: “Het is OK. Het onderwijs is voorbij, laat de les blijven.” En daarmee veranderde Hij het onderwerp en sprak over andere dingen, zoals een vriend een serieus gesprek wat wil verlichten voordat hij weg gaat, en dat is precies wat Hij deed. Hij draaide Zich om, en zoals Zijn gewoonte is, wandelde Hij weg en halverwege de derde stap verdween Hij, ongetwijfeld om aan iemand anders in de wereld te verschijnen, en liet mij daarmee achter na te denken over de diepte van wat ik net geleerd had.
En daar laat ik het nu ook bij – volgende week een ander onderwerp.
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com